

Spectacol de gală

ALEXANDRA CRIȘAN,
LOCUL 2
ÎN FINALA X FACTOR
EVENIMENT/3

Penultimul pas spre titlul mondial

CIOCAN VA BOXA
CU REDUTABILUL
TYSON FURY
SPORT/6

GALAȚI @ ROMÂNIA

ÎN TOTDEAUNA, PRIMII! ©

www.viata-libera.ro

Autoritățile locale, în alertă

56.000 de cititori zilnic
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență
conform Studiului Național de Audiență măsurate
în perioada august 2011 - august 2012

VALUTA

Euro 4.4702 lei
Dolar 3.6650 lei

METEO

-9° 1°
Galați
Vreme foarte urâtă

ASTĂZI în **Viata**
liberă

PESTE
200
ANUNȚURI
DE MICĂ
PUBLICITATE

pag. 8-9

INTERIOR

EVENIMENT/3

Ninsori, vânt și polei

Cod portocaliu de vreme rea la Galați

Meteorologii au emis o avertizare cod portocaliu de ninsori și vânt puternic pentru județul Galați, de duminică seară, ora 20.00, până astăzi, tot la ora 20.00.

ADMINISTRAȚIE/7

Bilanț 2014

la deșeurile reciclabile

Am colectat ceva mai mult, dar tot puțin

Serviciul Public Ecosal, administratorul gunoierului în orașul de la Dunăre, a valorificat, în 2014, cu 68 de tone mai multă hârtie și cu 300 de tone mai mult plastic decât anul trecut.

EDITORIAL

Gabriel Kolbay
gabriel@viata-libera.ro

COTIDIAN INDEPENDENT

Galațiul, sub amenințarea zăpezii

≈ 100 de utilaje și 250 de oameni, gata de intervenție ≈ Municipality le recomandă gălățenilor să-și lase mașinile acasă

EVENIMENT/3

Pe esplanada Sălii Sporturilor

Pomana porcului pentru 5.000 de gălățeni

► Muzică populară și bucate tradiționale, la Crăciunul inimilor
► Evenimentul a costat bugetul local aproximativ 100.000 de lei

EVENIMENT/3

foto Nicoleta Onofrei
nicoleta.onofrei@viata-libera.ro

Ajuns la Urgențe, fără să fii totuși în pericol de moarte și fără să urli din toți răunchii de durere, ca să atragi atenția, ai șanse bune să-ți aștepți rândul la consultație și ore în șir. Poate chiar noaptea, după ce te vâgăuse durerea ta într-atât încât nu mai aveai putere să o suporti și pe a celorlalți oameni, veniți și ei aici tot din cauză că nu mai putuseră să o îndure acasă.

Ce-ți trebuie mai mult și mai mult pe lumea asta... e să nu te mai doară, să-ți treacă odată, ca să te poți da jos de pe țergă și să pleci direct acasă, să te culci și să uiți ce-ai văzut la intrarea în spital. Știi și singur că există bețivi care-și strivesc fețele când cad cu capul de bordură, dar puteai trăi mult și bine și fără să-ți vezi plini de sânge, proaspăt aduși la pensat de salvare. Știi că există boli care-l fac pe om să tipe și să se jeluiească de durere, să vrea să moară pentru că nu mai suportă, dar puteai să trăiești și fără să-ți auzi țipând în seara asta. Mai văzuseși, venind la Urgențe cu o mătușă sau cu o bunică, mărlandi mutați la oraș care vorbesc mult și prost, luându-i la mișto pe bătrânii care abia-și mai poartă durerea pe picioare. Preferaseși, atunci, să sperii că i-a ras Dumnezeu de pe fața pă-

mântului. Acum, afli nu numai că ei mai există, dar na, că tocmai s-au așezat vreo câțiva lângă tine și își fac numărul! Nici ei nu se potolesc, nici tu nu ești în stare să te muți... Din cam toate punctele de vedere, ai ajuns în lad.

Ce-ți mai trebuie... Poate și niște liniște. Pe aici,

Caracter la urgență

aproape toată lumea țipă. Unii de durere, alții de nervi. Unii vor să atragă atenția că nu mai pot îndura, alții să sublinieze că sunt șefi peste nu-știi-ce sau din partea nu-știi-cui sau că tura e grea și aici și prin alte secții. Clar nu mai vrei să-ți vezi pe gardianul care tot trece pe lângă tine și te privește de parcă ai venit la spital suferind de vreo boală rușinoasă. Are el cu vreo două clase mai mult decât trenul, dar acum se uită la tine de sus, zâmbindu-ți superior. „Vă doare, domnu', așa-i? Da, da, ce vâ mai doare!”. I-oi fi făcut tu vreun rău mai demult și-ai uitat? Ce

să mai vrei de-acum... Sigur nu vrei să vină iar asistenta care se uită la tine și la familia ta de parcă aveți de gând să furați ceva de-aici, la plecare! A mai deranjat-o cineva din familie acum câteva minute, când povestea din ușă că i-a intrat copilul la LVA și de atunci și-a cam pierdut răbdarea cu de-alde tine.

Ce-ai cere, dacă ai avea cui... este să aibă cineva puțină răbdare și cu tine. Știi deja, fără amănunte tehnice, că e greu să fii medic. E vorba de școală multă, apoi de muncă și mai multă. Nici să fii asistent nu-i ușor. Dar tu ce vină ai? N-ai venit aici să faci nimănui viața grea. Nu te-ai îmbătat, nu te-ai drogat, n-ai golit oala cu 365 de sarmale ca să ajungi la spital cu indigestie. Pur și simplu, ai nevoie de medic acum. Nici măcar nu te numeri printre oamenii ăia care spun, în batjocură, că cel mai bun doctor din Galați e trenul de București. Vrei doar să se uite la tine un om bine pregătit din punct de vedere medical, care să-ți aline durerea. Prin Urgențele noastre chiar lucrează și mulți oameni de felul ăsta. Medici buni, care nici nu pretind, nici nu așteaptă. Asistenți care îți zâmbesc și îți ridică moralul de parcă te-ar cunoaște și ar ști că meriți. Ce te faci, însă, dacă nu-i prinzi la serviciu...

foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

Mâncarea aduce profit

Gălățenii câștigă milioane din industria alimentară

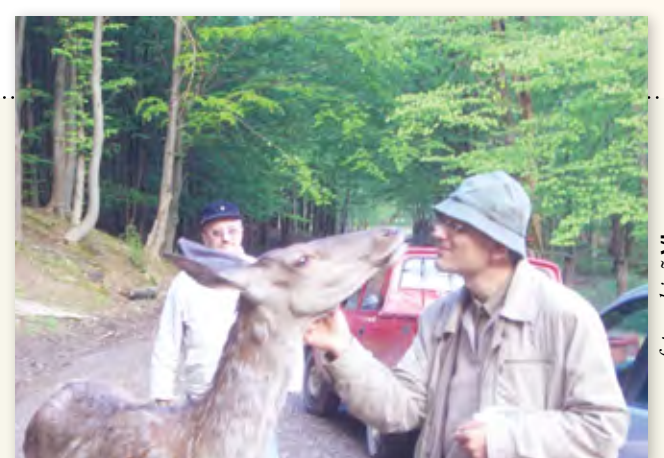
ECONOMIE/4

CAMPANIE
Profesioniștii VI

Gheorghe Luca:

"În pădure, n-avem nevoie de politică!"

OBSERVATOR/12

foto arhivă VL
foto@viata-libera.roAWARD OF EXCELLENCE
European
Newspaper
AWARD

INDEX

SPECIAL 2
EVENIMENT 3,5
ECONOMIE 4
SPORT 6
ADMINISTRAȚIE 7
PUBLICITATE 8-9
AGENDA 10
MAGAZIN 11
OBSERVATOR 12

5948594003306 07671

Gălățeanul Ș. V., de 25 de ani, s-a decis să vândă pește în dreptul magazinului „Țapul Carpatin”, din Micro 39. Locația aleasă nu avea ca destinație însă comerțul, fapt pe care l-au remarcat și polițiștii locali. Tânarul comerciant a fost sancționat contravențional, conform prevederilor HCL 307/2006, cu o amendă în valoare de 300 de lei.

Teodora Miron

Luni, 29 Decembrie 2014

Abonează-te

la **Viata liberă** cu doar **25 lei**/lună
Păstrează același preț și în 2015!
Abonamentele se pot face la chioșcurile „Viata liberă” (pană pe data de 28 a fiecărei luni) sau la factorii poștali.

12

VIATA LIBERĂ

CAMPANIE
Profesiștii VI

Inginerul silvic Gheorghe Luca:

„În pădure, n-avem nevoie de politică!”

Inginerul silvic Gheorghe Luca se ocupă de pădure de peste 30 de ani. A ajuns să-i înțeleagă tainele și poate chiar să o iubească mai mult decât la început, cunoscând-o acum mai îndeaproape.

Pe umerii inginerului silvic apasă mare parte din povara păstrării puținelor păduri pe care statul le mai are în proprietate. Înțelege și sistemul românesc și nu-l prea laudă, mai ales că, din păcate, unii oameni politici fie nu înțeleg, fie se prefac a nu înțelege nevoile pădurii noastre. „Cea mai mare durere este cea a inconsecvenței. Politică n-ar trebui să aibă de-a face cu silvicultura. Avem 27 la sută suprafață împădurită în țară. În Uniunea Europeană, media e de 35 la sută. Noi vrem să ajungem, în 20 de ani, la 31 la sută. Asta înseamnă 100.000 de hectare noi împădurite anual, fără a pune la socoteală regenerările din pădurile statului. La privat, oricum nu se regenerează aproape deloc. Pe alocuri chiar s-a pierdut controlul. Această reîmpădurire ar însemna o politică națională, unitară în acest sens, nu o politică silvică de partid”, ne spune inginerul Gheorghe Luca.

Cu o pădure bună, nu ai probleme la inundații

Un alt domeniu în care ar fi nevoie de continuitate este, susțin profesionalistul nostru, învățământul. Pădurea de stejar ajunge la vârsta exploatarei și după 100 de ani sau mai bine, așa că nevoia de specialiști bine formați este vitală.

Dar, până la urmă, ce poate face un inginer silvic bun? „De multe ori, lumea crede că rolul silviculturului e numai să păzească pădurea. Nu-i așa! Un ingier știe silvotehnică și silvobiologie. Pădurea este, în primul rând, o

grupare de indivizi care trăiesc în comuniune, pe care noi o numim stare de masiv. Cea mai apreciată este pădurea care are închidere peste tot. Ar trebui să nu vezi soarele de la poalele copacilor. Iar când plouă, picătura de ploaie să cadă pe stejarul de sus, apoi pe un frasin care e puțin mai jos decât el, apoi pe un jugastru care nu crește decât până la jumătatea stejarului. Abia apoi ajunge să cadă pe tufa de sânger sau pe maceș, care e chiar la trunchi. În felul acesta, picătura de ploaie coboară de pe o treaptă pe alta. Iarba se comportă și ea ca un burete, astfel că de la marginea pădurii ies niște firicele de apă, care aproape că se infiltrează și nu formează niciun fâgăș. Nu mai ai probleme la inundații, cu o pădure bună...”, ne spune Gheorghe Luca.

Privirea de mulțumire a căpriorului salvat

Inginerul învață și silvotehnică, dar și construcții de drumuri forestiere. Nu în ultimul rând, are nevoie de corectarea torenților, disciplină care reunește elemente de botanică, dendrologie, climatologie, hidrologie, pedologie și construcții civile. Specialistul știe când și-a făcut bine treaba, indiferent cât înțelegem noi, cei din jur, din ceea ce vedem.

„Sunt mulțumiri mici, uneori. Am găsit în pădure un căprior sugarat cu un laț de sârmă. Sârma deja îl rânise la gât, era plin de sânge. L-am dezlețat, dar cu un preț destul de mare. N-avea cum să înțeleagă că îi vreau binele, așa că m-a lovit, de teamă, până m-a umplut și pe mine de sânge. Apoi a fugit. Din trei salturi era la 15 metri distanță. Și atunci s-a oprit, a întors capul spre mine și m-a privit. Se uita altfel decât atunci când era cu gâtul prins în sârmă. Privirea aia a fost mulțumirea lui. Alteori, găsești altfel de mulțumiri. Când te uiți la o pădure și îți place cum arată, apreciezi fără să vrei munca inginerului silvic. Pădurile în care nu intervine la timp un specialist riscă să se îndesească excesiv, să înceapă să se sufocă și să elimine tocmai indivizii de viitor, care ar trebui să rămână și să se dezvolte. Într-o pădure de stejar cu carpen și cu tei, spre exemplu, dacă nu intervin cu degajări, curățiri și rărituri,

stejarul moare primul, deși tocmai asta nu îți doreai. Stejarul are în tinerețe un temperament de lumină. Pe la 20 de ani, are nevoie de o protecție laterală, iar când ajunge la peste 30-40 de ani are nevoie să fie șef”, ne explică inginerul.

Meseria este o chemare

„Sunt femei care suportă bătaii și chinuri din partea bărbatilor nu pentru că îi iubesc, ci de dragul copiilor, să spunem. Așa e și cu meseria. Unii suportă orice, nu divorțează de meseria lor, deși n-au nicio treabă cu ea. Dar dacă nu îți faci treaba cu pasiune, independent de partea materială, rezultatele nu se vor vedea. Contează și cât câștigi, dar nu numai asta. Am lucrat o vreme la privat. În primul an, am simțit că sunt în concediu. Când am avut ocazia, am revenit aici, unde simt că e locul meu”, spune inginerul silvic.

Munca inginerului nu se termină niciodată și e una de echipă. „Spre exemplu, după ce s-au plantat puieții, trebuie să-i întreții, cât sunt mici. Execuți lucrări, iar peste ani, inginerul de la regenerare predă pădurea celui de la fond forestier, care o duce la maturitate și o pregătește de bătrânețe. După tăiere, suprafața ajunge iar la inginerul de la regenerare”, ne lămură Gheorghe Luca.

Gabriel Kolbay

www.viata-libera.ro

pe scurt

Accident de muncă și-a strivit mâna la moară

Un bărbat de 43 de ani din localitatea Lungoci și-a petrecut ziua de Crăciun pe patul de spital, din cauza că a fost implicat într-un accident de muncă petrecut chiar în seara de Ajun. Bărbatul, care lucra la o moară, și-a prins mâna stângă la un utilaj și a avut nevoie urgentă de îngrijiri medicale. Un echipaj al Serviciului Județean de Ambulanță a ajuns imediat la fața locului. Medicii l-au stabilizat și apoi l-au transportat pe bărbat la Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați. „Am fost solicitați să intervenim la o moară din localitatea Lungoci, de unde am preluat un bărbat cu o amputație traumatică prin strivire la nivelul membrului superior stâng”, ne-a declarat Mihai Polinschi, directorul Serviciului Județean de Ambulanță Galați. Ajuns la spital, bărbatul a fost dus direct în sala de operație, unde medicii s-au chinuit să-i salveze mâna.

Teodora Miron

În atenția cititorilor
Modificări la concursurile „Vieții libere” în perioada sărbătorilor

În săptămânile 22-27 decembrie 2014 și 29 decembrie 2014 - 3 ianuarie 2015 nu vor fi publicate taloane pentru concursurile „Bani grei” și „100 de lei pentru învățacei” și nu vor fi realizate extrageri. Taloanele care au fost publicate în săptămâna 15-20 decembrie 2014 vor participa la tragera la sorți din data de 9 ianuarie 2015.

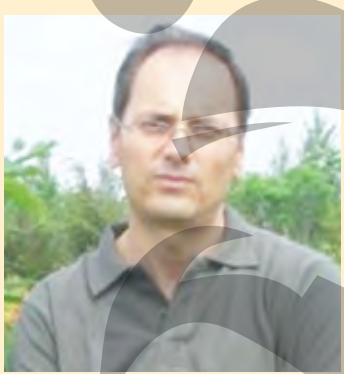
De asemenea, extragerea pentru concursul „Fidelitate” va avea loc pe 9 ianuarie 2015 și la ea vor participa taloanele publicate în perioada 15-17 decembrie 2014.

Publicarea taloanelor la concursurile organizate de „Viata liberă” va fi reluată începând cu data de 5 ianuarie 2015.

Giorgiana Neagu

Cine este Gheorghe Luca

Născut în 1965, la Bucești, Gheorghe Luca a urmat cursurile Liceului Silvic din Brănești, Ilfov, și mai târziu pe cele ale Facultății de Silvicultură de la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava. A lucrat ca tehnician silvic din 1987 până în 1989, a fost șef de district vreme de doi ani, iar din 2004 este șeful compartimentului de fond forestier din cadrul Direcției Silvice Galați.

Cu ocazia Sfintelor Sărbători de Iarnă și a Anului Nou, S.C. ADINA S.R.L. Galați urează colaboratorilor, partenerilor și salariaților

LA MULȚI ANI !

și invită pentru anul 2015 persoanele interesate de ocuparea unuia dintre posturile vacante ce se regasesc pe site-ul firmei, www.adina.com.ro/corporate/cariere/ro/, sa intre in echipa firmei.

Masculii veritabili pocnesc

PE REPEDE - NAPOLI

Dănuț Lungu

danut@viata-libera.ro

* Anii trecuți eram condamnați să fredonăm sintagma Iadul Alb, oximoron pe care fetele de la meteo nu-l vor pricepe nici la următoarea reîncarnare. Aceleași purtătoare de buze ne prezintă șansele de boală, avort, deces și alte situații indigerabile. Exact cum citiți, șanse de, nu probabilitate, ci șanse... Inclusive madama Esca, o bornă a abecedarii de prompter, clotoțește în cavitatea bucală această nefericită expresie. Mă rog, am deviat de la subiect - așadar, după Iadul Alb, avem de-a face cu Furiu Iernii. Unde ați mai văzut zăpadă și ghețuș în decembrie? Doamne, câtă incongruență,ăștia chiar au dreptate!

* Luni și marți, între Crăciun și Revelion. Două zile părăsite, oaza celor care nu și-au burdușit traistele înainte de Ajun, șansa (of, de data asta e folosită corect) unora de a povesti între două cafele și un pachet de țigări cum au petrecut și ce mai au de făcut de sărbători, alt termen introdus abuziv în meniul finalului de an. Fată, și ai fost acolo? Da, fată, ha, ha, ha... Și gata ziua de lucru. Mai nasol e când unii vor povesti cât de mult i-a pătruns fiorul magiei, cum au visat ieslea și așa mai departe, bolțari verbali care te fac să regreti că n-ai intrat în comă alcoolică pentru a evita întâlnirea cu povestitorul de meșcate și ficuși de sufragerie.

* Ziceam ceva de sărbători? Îhî. Ce-s alea? Ce-i ăla Revelion, bre? Trecerea dintre ani și-a tras soclu pe timpul lui nea Nicu - era nevoie de o alternativă pentru Crăciunul care nu fusese halit pe de-a-ntregul cu Gerilă și renii lui de panaramă. Așa a apărut Revelionul scris cu majusculă, de aici și felicitarea Sărbători ferice. Există Crăciunul, Sf. Ștefan, apoi Vasile cel Mare și Sf. Ioan. Mi-e greu, însă, a crede că cel care te înobilează cu urarea care conține și termenul de sărbători se gândește la noaptea de Vasile, Sfântu', când mi-a luat căciula vântu'. Lui îi sare gândul la salata de bouef de la doispe noaptea și, mai ales, la pocnitorile pregătite să zdruncine și mai tare liniștea celor din jur. Un bărbat adevărat fără pocnitori la doispe noaptea nu e mascul destul, ar fi păcat să vă scape acest aspect...

După cum te uiți la mine, cred că ești (XIII)

Ion Zimbru

redactie@viata-libera.ro

Până una, până alta... e Duminică, Soarele stă să răsară, iar Mama deja se vede urcând costișă spre Lacuri, la prașila a doua de păpușoi. Geamurile-s toate, la locul lor, ca și cum n-au fost sfărâmate și împrăștiate-n mii și mii de cioburi, pe prispă și pe lângă prispă, prin jurul adormitului Eu. Mă spal pe ochi, pe suprafață, cum se spune, ies în drum, „trag” poarta, adică n-o încui. Nici n-am cum s-o încui. Nu pot să încui o leasă de nuiele împletite de tata, care ține loc de poartă. De fapt, așa-s toate gardurile și porțile din cătun. Și nimeni nu încuie nimic, nu zăvorăște nimic. Nimic nu se ferește de nimic. Nimeni nu se ferește de nimeni. Fiindcă funcționează rușinea și stălpul mărșăviei. Când pleacă de acasă, orice gospodar pune cobilița sau ciomagul-n ușă și un „ochi” de sârmă sau de frânghie la poartă, așa, să se vadă că lipsește din băătăură. Și nimeni n-are curaj să intre. Nimeni nu se face de ocară comunității, încercând să „violeze proprietatea” altuia. Când vrea cineva să vină în „vizită de treabă” la mama ori la tata, strigă tocmai din propria-i grădina, dacă i-i greu să vină să strige de la poartă. Și, dacă i se răspunde, bate drumul. Dacă nu, nu!... Nu?... Sigur că da!...

Da... pun cobilița în ușa odăii de la mijloc, pun ciomagul-n ușă odăii de la răsărit, pun lațul de sârmă-n poartă... și dau să plec la Bibliotecă. Soarele-i deja la trei stâneni suit spre cătun. Aud cănele mare și negru cum latră și cum urlă tocmai în fundul grădini. Știu, vrea să meargă cu mine. Dar mi-a poruncit mama să nu-i mai iau, că-i rău. Adică-i bun, cum trebuie să fie un câine, nu?... Sigur că da!

Da... mă aflui în drum și înțeleg pașii spre Rădești. Trec de guliile înflorite ale lui nelea Sterian Mihai, trec și de gospodăria doldora de flori a lui nea Ghiță Fluture... și, gata, am și ieșit din sătuc. Drumul-i domol înspre Valea Zimbrului. Peste tot... numai pâlcuiri de copaci, sihle, rediuri, iarbă. Liniște, animale și oameni departe de zadar. O frumusețe spontană indescriptibilă. O grijă curată ca lacrima de nuntă și de înmormântare. O măreție cuminte și care dă fiecăruia curajul și credința de a merge mai departe. Numai Van Gogh, pictorul despre care ni se vorbește și ni se arată la Școala, ar putea să suie-n tablou atâta și atâtă răsărită dată-n floare. Numai oamenii acestui loc minunat sunt în stare să îngrijească așa de bine sfințenia văzduhului și obrazul pământului, linia Vieții și linia lubirii. Nu? Da... iată, trec pe lângă răpa în care tata a găsit o mulțime de căței zvârliti... și a luat (unu) acasă!